

Der henvises til punkt 4 nedenfor.

Lovforslaget indeholder herudover mindre justeringer af forsvarsloven. Justeringerne relaterer sig til forsvarets opgaver og organisation og foretages som konsekvens af forsvarsforliget.

Der henvises til punkt 2 og 3 nedenfor.

2. Forsvarets opgaver

I henhold til forsvarsforliget skal forsvaret styrke kapaciteten på to centrale områder: 1) Internationale deployerbare militære kapaciteter og 2) Totalforsvaret, herunder evnen til at imødegå terrorhandlinger og deres virkninger.

Med forsvarsforliget er der skabt forudsætninger for, at forsvaret hurtigt og fleksibelt kan opstille og udsende styrker i internationale operationer samt opretholde og udsende kapaciteter svarende til ca. 2000 soldater i slutmålet. Den sikkerhedspolitiske vægt i forsvarsforliget er rettet mod at kunne imødegå truslerne, der hvor de opstår, hvad enten det er inden for eller uden for landets grænser. Forsvaret skal derfor være fokuseret på dels sammen med øvrige komponenter at styrke totalforsvaret af Danmark, dels at kunne deltage i internationale operationer.

Med det nye trusselsbilledes uforudsigelighed, kan det danske forsvar ikke længere indrettes efter et veldefineret billede. Forsvaret skal fremover indrettes efter en kapacitetsbaseret tilgang, således at en bred vifte af kapaciteter kan stilles til rådighed i situationer, hvor dansk sikkerhed eller danske interesser direkte eller indirekte er truet eller berørt, eller hvor dansk ansvar i det internationale samarbejde tilsiger det. Truslernes uforudsigelige karakter stiller krav om øget vægt på indsatsberedskab og evnen til at kunne indsætte kapaciteter, hvor der opstår behov, hvad enten der er tale om en humanitær indsats, fredsstøttende operationer, fredsskabende operationer eller katastrofesituationer i og uden for Danmark.

Med det ændrede trusselsbillede og de ændrede sikkerhedspolitiske vilkår, herunder i særdeleshed udvidelsen af både NATO og EU, er fokus ikke længere rettet med særlig vægt på de central- og østeuropæiske lande. Nutidens trusler mod Danmark og danske interesser udspringer globalt. Som forsvarets deltagelse i stabilitetsfremmende internationale operationer i de senere år og i dag vidner om, skal forsvaret som sikkerhedspolitisk instrument være i stand til i en multinational ramme at rette fokus globalt og løse problemerne, der hvor de opstår. Som en konsekvens af denne udvikling, vil det være mere retvisende, at det af forsvarsloven fremgår, at forsvaret skal deltage i opgaver samt indgå i dialog og samarbejde på det for-

svarsmæssige område med lande i og uden for NATO i såvel Danmarks nærområde som globalt. Med dette som begrundelse er der fundet anledning til at ændre lovens § 5.

Som følge af rigsrevisionens beretning 5/02 om søredningstjenestens effektivitet er det mellem Statsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Forsvarsministeriet besluttet at skabe klare ansvarsforhold i relation til søredningstjenesten i Danmark. Det er besluttet, at det overordnede koordinerende ansvar for søredningstjenesten i danske farvande påhviler forsvarsministeren. Med dette som begrundelse er der fundet anledning til at ændre lovens § 7.

3. Forsvarets organisation

For Danmark er NATO det centrale forum for solidarisk og forpligtende sikkerheds- og forsvarspolitisk samarbejde. Det kollektive forsvar forbliver forankret i NATO, som også fremover skal være ramme for det transatlantiske partnerskab, hvorved nye trusler kan imødegås, og Europas sikkerhed kan garanteres. Danmark skal fortsat kunne yde troværdige bidrag til NATO, herunder til NATO's Response Force.

Der er imidlertid sket ændringer i NATO's organisation, som medfører et behov for justering af forsvarsloven. Således er der ikke længere en øverstkommanderende for De Fælles Forsvarsstyrker i Atlantområdet (SACLANT), da denne kommando er overtaget af den øverstkommanderende for De Fælles Forsvarsstyrker i Europa (SACEUR). Af hensyn til en lovttekstmæssig sikring af evt. fremtidige organisationsændringer i NATO er det fundet hensigtsmæssigt at ændre lovens bestemmelser, så der alene henvises til »NATO's øverstkommanderende for De Fælles Forsvarsstyrker«.

Den forsvars- og sikkerhedspolitiske virkelighed har ligeledes medført ændringer i det organisatoriske forhold til NATO, idet den beredskabsmæssige foranstaltning i forsvarslovens § 12, stk. 3, om, at danske styrker hurtigt kunne indsættes i NATO-sammenhæng ved et angreb i det regionale område, blev afskaffet den 1. januar 2005. Den beredskabsmæssige foranstaltning bestod i, at Chefen for Forsvarets Operative Styrker, som var organisatorisk indplaceret i både den nationale struktur og i NATO's struktur, kunne bemyndiges til at føre kommando over de nationale styrker, indtil en folketingsbeslutning tillod, at forsvarschefen, efter bemyndigelse af forsvarsministeren, kunne delegere dele af sin kommando over militære styrker m.v. til NATO's øverstkommanderende. Med nedlæggelse af stillingen som Chefen for Forsvarets Operative Styrker følger, at lovens § 12 stk. 3, udgår.